

ย่อ

ชื่ออื่น	มะดาเลื่อ (เหนือ) แะใหญ่ (กะเหรี่ยง-แม่ฮ่องสอน)	
ลักษณะทางพฤกษศาสตร์	ต้น	เป็นไม้ยืนต้นขนาดเล็ก แตกกิ่งก้านสาขาไม่มากนัก ผิวของลำต้นมีสีน้ำตาลเทาๆ เกลี้ยง
	ใบ	ลำต้นสูงประมาณ 1-6 เมตร ใบเดี่ยว ออกเรียงกันเป็นคู่ๆ ไปตามข้อต้น ลักษณะใบเป็นรูปมนรี ปลายและโคนแหลมขอบใบเป็นคลื่น ผิวใบเป็นมัน สีเขียวขนาดของใบกว้างประมาณ 2.5-7 นิ้ว ยาว 6-12 นิ้ว
	ดอก	ออกเป็นช่ออยู่ตามง่ามใบ ช่อดอกยาว 1-1.5 นิ้ว มีสีขาวและมีขนาดเล็ก โคนกลีบดอกเชื่อมติดกันเป็นรูปท่อ และปลายดอกจะแยกเป็น 5 กลีบ ยาว 4.5-5 มม. กลีบด้านนอกจะเรียบ แต่ด้านในนั้นจะมีขนหนาแน่นเฉพาะส่วนบน
	ผล	เป็นรูปกลม หรือเป็นรูปรีผิวจะเป็นตุ่มๆ รอบๆ ผลเมื่อยังอ่อนสีเขียว พอแก่ทานได้จะมีสีขาวอมเขียว หรือออกเหลืองๆ ภายในปี 1 เมล็ด โตประมาณ 1-2 นิ้ว ยาว 1.5-4 นิ้ว
การขยายพันธุ์	เมล็ด	
ฤดูกาลเก็บส่วนขยายพันธุ์	ตลอดทั้งปี	
สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการเจริญเติบโต	เติบโตได้ดีในดินที่ร่วนซุย และมีความชื้นอยู่บ้าง	
การใช้ประโยชน์	ทางอาหาร	ใบอ่อนรอกันกระตังห่อหมก แกงป่า แกงเลียง ผลแก่สุกรับประทานได้
	ทางยา	<u>ต้น</u> รักษาวัณโรค

การใช้ประโยชน์	ทางยา	<u>ใบ</u> กินแก้กระษัย คั้นเอาน้ำสระผมแก้เหา ทาแก้โรคเท้าที่ <u>ดอก</u> แก้วณโรค <u>ผล</u> ช่วยขับลม บำรุงธาตุ เจริญอาหาร ผสมยาแก้สะอึก อมแก้เหงือกเปื่อย ระดูเสีย ฟอกเลือดขับน้ำคาวปลา แก้อาเจียน <u>ราก</u> เป็นยาระบาย ใช้ผสมยารักษาวัณโรค
ฤดูกาลที่ใช้ประโยชน์	การใช้ สอยอื่น ตลอดทั้งปี	รากของต้น ใช้เป็นสีย้อมผ้า

กัญญา คิวิเศษ และคนอื่นๆ. 2542. ผักพื้นบ้านภาคเหนือ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.